

Lluny d'acabar amb la febre per obtenir un títol universitari, enguany s'ha registrat el major nombre de preinscripcions de fa cinc anys. Tot i l'alt índex d'ocupació dels graduats, treballar en l'àrea del coneixement dels estudis cursats esdevé un repte

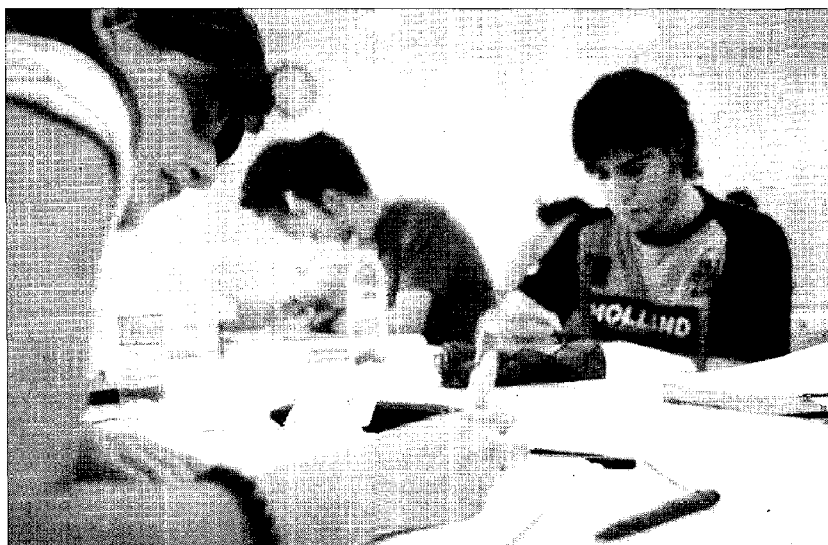
Llicenciat busca feina...

MONTSE CAPELLA
Barcelona

El títol universitari s'ha convertit en el bitllet més sol·licitat per entrar amb bon peu al món laboral. Cada vegada són més les persones que opten per la via universitària per assegurar-se un futur sense complicacions. Només cal fer un cop d'ull al creixement exponencial de preinscripcions a les universitats catalanes. El més alt des de fa cinc anys. Prop d'uns 42.000 alumnes.

Ferran Pastor té 26 anys i està treballant de comercial a una companyia estatal de xampús i productes higiènics. De cara al proper curs, pretén combinar feina i estudis. Tot i que el seu ascens dins l'empresa ha estat imparable (va començar de mosso de magatzem), "no vull estancar-me", comenta. Per a Ferran, disposar d'un títol universitari "l'obre moltes portes". Per això i després d'haver superat amb èxit les provés d'accés a la universitat per a majors de 25 anys, s'ha matriculat a Publicitat i Relacions Públiques a la Autònoma.

Però d'aquí quatre anys—quan acabi la carrera—quin tant per cent de possibilitats tindrà en Ferran de trobar la feina adequada? Un estudi elaborat per l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya evidencia que els graduats en carreres de l'àrea de socials—com l'escollida per Ferran—són els que registren la taxa d'ocu-

Amb una carrera universitària a la butxaca, els estudiants pretenen assegurar-se un bon futur ■ ARNALI

Els titulats en l'àrea d'Humanitats són els més descontents. Només el 68% dels enquestats repetiria la carrera

pació més baixa (84%), mentre que les ocupacions relacionades amb la salut presenten la taxa d'ocupació més alta (94%). La taxa d'atur detectada és pròxima al 5%. Així mateix, també hi ha un altre 5% de persones que no busquen feina, ja sigui perquè continuen estudiant, per mater-

nit o per altres motius diferents. S'ha comprovat també que el temps per incorporar-se a la vida laboral s'ha incrementat lleugerament als últims anys i el percentatge de graduats que troben ocupació passats els tres mesos supera el 21%.

Tot i l'optimisme d'aquests elevats índexs d'ocupació, treballar no implica necessàriament fer-ho a la corresponent àrea de coneixement. Al 75% dels enquestats se'ls va exigir una titulació universitària per accedir a la feina actual, i només al 58% se'ls va demanar la titulació específica. Ciències de la Salut és l'àrea on hi ha una major adequació entre el títol

i el lloc de treball, mentre que a Humanitats és on es donen més situacions de sobreeducació. Així, el 38% de graduats en aquesta àrea desenvolupa una feina per la qual no es requeria cap titulació universitària.

Els titulats en l'àrea tècnica són els més satisfets amb la feina que ocupen. "Encara que no acabin treballant del que han estudiat, acaben per ocupar llocs de responsabilitat", reconeix Anna Paredes, coordinadora de l'estudi d'inserció laboral. Així, i com no podia ser de cap manera més, els graduats en Humanitats són els més descontents. Només el 68% d'aquests titulats repetirien la carrera cursada.

El pelegrinatge

L'Alba fa dos anys que és llicenciada en Periodisme. Ara fa de dependent

Es diu Alba Gómez. Fa dos anys que és llicenciada en Periodisme. Cansada de dependre econòmicament dels seus pares, treballa en una sabateria del seu barri. Com la resta dels seus companys de promoció, està abonada a totes les borses de treball. "Un cop vaig acabar la carrera, vaig anar a picar la porta de les empreses". En total, ha enviat uns 200 currículums. Productores, ràdios, televisions, diaris, gabinets de comunicació... Ho ha provat tot. "Quan estava estudiant, ja ocupava feines sense qualificació i em pensava que quan estigués titulada això s'acabaria", lamen-

ta. Fa cosa d'un mes, va rebre una oferta laboral per treballar a una ràdio. Les condicions: 500 euros. 9 hores de treball. Horari laboral de 4 de la matinada a 13 del migdia. Contracte temporal de tres mesos. L'Alba va haver de rebutjar la "temptadora" oferta laboral. "Tot i que això suposa treballar del que he estudiat,

econòmicament representa un retrocés". Amb aquest sou l'Alba no es podria permetre el pis on viu amb dues companyes més. Necessitaria un mínim de 750 euros per sobreviure.

Abans de la sabateria, treballava com a col·laboradora esporàdica per una televisió local. "Era molt estressant. Sempre

disponible. Quan em trucaven havia de deixar el que estava fent per anar a treballar o sinó aquell dia no menjava", explica. L'elevada temporalitat—i la inestabilitat que això suposa—va obligar l'Alba a buscar una feina "més pràctica".

Ara i per no perdre el "vici d'escriure", està col·laborant—voluntàriament—en la cryberrevista d'un amic. "És una bona manera per no perdre el contacte amb la professió", explica.

Vist el panorama laboral, el somni de l'Alba és tenir la seva pròpia productora. "Amb el temps... qui ho sap?", es pregunta irònicament.

OPINIÓ

NATÀLIA MOLERO

Els cervells de Catalunya

DE TOTS ELS ALUMNES que es van presentar a les Proves d'Accés a la Universitat (PAU) a Catalunya, n'aproven un 90,48%, però tampoc no cal tirar coets si tenim en compte la nota mitjana que és de 6,59. Val a dir que només es va superar el 1999 i amb un 6,63; de la qual cosa se'n desprèn que la matèria gris de casa no és ni brillant ni desastrosa.

Això sí, les dones d'enguany superen els homes (6,51) i també el resultat mitjà, tot i que tampoc no arriben al notable, es queden amb un 6,65. De totes les matèries que han de superar en aquestes proves, excel·leixen en Fonaments del disseny, la mitjana de la qual és 8, italià (7,68) o francès (7,55).

En canvi suspensen dramàticament en economia (3,50) i no tant però tampoc no passen l'assignatura de física (4,54). Potser tenim un país de dissenyadors xerraires si tenim en compte aquestes puntuacions.

La diferència entre les notes de les PAAU de les universitats públiques i les privades hi és, encara que tampoc no gaire eloqüent. Mentre les primeres (on hi ha molts més alumnes matriculats) obtenen un 5,90, les de pagament tenen un 6,15.

Si observem el mapa territorial, constatarem que els millors estudiants es troben a zones on s'hi presenta poca gent com l'Alta Ribagorça o les Garrigues, on aproven un 100% de joves, però en comarques més poblades com el Baix Empordà la xifra d'aprovat és de 95,49 i a la Garrotxa de 97,69%.

On els números són una mica més engrescadors és a les notes de tall. Aquestes vénen determinades per les preferències dels futurs universitaris. Així, només els més aplicats entraran a Comunicació Audiovisual, ja que a la Universitat Pompeu Fabra es necessita un 8,34. A Vic, però, es pot cursar el mateix amb un 5,38 de mitjana. On la nota per accedir és més o menys la mateixa és a Medicina, un 8,14 a Barcelona i un 7,57 a Lleida.

● Natàlia Molero és escriptora